

בולעטין # 177 - סיון תשל"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יבַחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

תוי"ט על מסכת שבועות פרק א משנה ד

(ד) ושעירי ר"ח מכפרין - פי' הר"ב דכתיב בשעיר ר"ח לחטאת לה' חטא שאין מכיר בו אלא ה' וכו' גמ'. וניכפר נמי אפילו בשאר עבירות [כל חטא שלא נודע דהא קרא סתמא כתיב] תנא דבי ר' ישמעאל הואיל וזה בא בזמן קבוע [שעיר יוה"כ דחיצון] וזה בא בזמן קבוע. מה זה אין מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו. אף זה וכו'. וכתבו התוס' ד"ח בד"ה מה פנימי וכו' דאפילו הכי אצטריך להיקשא דמלבד חטאת הכפורים כדפי' הר"ב במשנה דלעיל ללמד על החיצון שמכפר על אין בה ויש בה ולא אמרי' דמעצמו מוכרע דזהו שמכפר. דבמאי מוקמת לה וכו'. דאי לאו היקשא הוה מוקמת לחיצון באין בה ואין בה. ושעירי ראשי חדשים ורגלים באין בה ואין בה דשאר עבירות. ולא הוה דרשי' כדדריש תנא דבי רבי ישמעאל לענין טומאת מקדש. אלא הוה דרשי' מה זה וכו' מכפר אין בה ואין בה וכו'. אבל השתא דאיכא היקשא דחיצון מפנימי, על כרחך דרשינן כדדריש תנא דבי רבי ישמעאל. עד כאן. ומה שכתב הר"ב

ושעירי רגלים ילפינן משעיר ר"ח בהיקש וכו' ושעיר בוי"ו בגמ' דף י' תינח כל דכתיב ביה ושעיר עצרת [ויזה"כ] דלא כתיב ביה ושעיר מנלן. אלא אמר רבי יונה אמר קרא (במדבר כ"ט) אלה תעשו לה' במועדיכם. הוקשו כל המועדות כולן זה לזה. והא ר"ח לאו מועד הוא. איברא כדאמר אביי ר"ח נמי אקרי מועד. דכתיב (איכה א') קרא עלי מועד. פירש"י במסכת תענית [דף כ"ט ד"ה קרא עלי]. תמוז דההוא שתא של שנה שניה ליציאת מצרים שנשתלחו בה מרגלים בכ"ט בסיון מלוי מליוה. לפיכך אירע בו יום חזרת מרגלים בח' באב ובכו העם בלילה ההוא בט' באב. בכו בכיה של חנם. והוקבעה להם בכיה לדורות לשבור בחורי בחורבן הבית. עד כאן. וכתבו התוס' דף ט' בד"ה כדאמר וכו' דמ"מ חיצון דיום הכפורים יצא מכלל היקש הזה (מדאתקוש) [צ"ל דעדיפא ליה הקישא דחיצון] לפנימי ואית לן למימר דאין מכפר ב' כפרות וגם שלא תהא כפרתו פעמים בשנה. עד כאן:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)